

Posudek diplomové práce POSLEDNÍ PRÁCE Viktora Prokopa, završující své studium v ateliéru Intermedií 3 na AVU v Praze.

Diplomant Viktor Prokop vstoupil do našeho intermediálního ateliéru po úspěšném zakončení bakalářského studia na Katedře alternativního a loutkového divadla na DAMU v Praze v oboru dramaturgie a režie. Pamatuji si, že nás během přijímacího řízení zaujala kombinace jakési konceptuální hravosti a závažného promýšlení obyčejnosti věcí. Během jeho tříletého studia v navazujícím magisterském programu jeho práce tuto přitažlivost vůbec neztratila. Ustavičně a se zvědavostí sobě vlastní rozšiřoval pole svých zájmů a velmi specifickým způsobem přemýšlel o intermedialitě a možnostech její reprezentace i negace.

Diplomovou práci Viktora Prokopa je možné nahlížet jako soubor výstupů reprezentující vývoj jeho uměleckého myšlení. Specifikem na této cestě je zmíněný fakt předchozí zkušenosti s tvorbou performativního prostředí se zaměřením na možné interpretační a výrazové kvality objektů a věcí, jež se v daném oboru můžou vnímat jako loutky. Termíny a pojmy jakými jsou: vytváření a organizace, vymýšlení významových vztahů v kontextu pódia, hlediště i zázemí, pohyb a akce, byly ve Viktorově případě přeneseny a prozkoumávány do zóny tzv. volného umění. Zde se prověřovaly ve vztahu k ateliérové práci, galerijnímu prostoru a kategorii artefaktu jako kulturní či tržní komodity. Celý tento soubor požadavků, dovedností a přístupů ve dvou rozdílných prostředích, jejich využití, ovlivňování a mísení nás na Viktorově práci pedagogicky zajímal.

Prezentace závěrečné práce je nakonec situovaná přímo do ateliéru Intermedií 3. Vystěhovali jsme se a prostory budou v následující roce rekonstruovány. Přeměnili jsme ateliér v galerijní prostor a takto s ním Viktor pracoval. Jeho koncepce byla o tom vystavit maximální množství jednotlivých prací, které vyjeví, o co mu vlastně jde. V čase psaní mého posudku je vše ještě v procesu instalace a věci se neustále mění a dopracovávají. Ve Viktorově případě je i součástí jeho tvůrčího přístupu. Všechny věci ale znám, během diplomového roku jsme je průběžně konzultovali. Během jejich instalace jsme společně řešili potřebu uvidění, nalezení místa pro jednotlivé věci, aby se vyjevila jejich poetika i politika. Diskutovali jsme potřebu specifické práce s dramaturgií i jakési formy režírování rolí a jejich charakterů uvnitř vytvářených situací.

Pro Viktorovo umělecké myšlení a zacházení s věcmi je příznačná oscilace mezi dvěma kvalitami a sice nenápadností a spektakularitou. Jedna provokuje a ovlivňuje druhou a jako by vytvářela svébytnou metodu autorské práce. Když Viktora zaujme nenápadnost situace pracuje na její zviditelnění a zatraktivnění. Naopak přitáhne-li jeho nápadná či vyzývavá situace nebo věc snaží se jí něco ubrat změnit tak její významové působení. Vše se děje na pozadí práce s algoritmy v umění tak jak je např. popsala umělkyně a pedagožka Magda Stanová ve své stejnojmenné knize. Malé věci zvětšovat, velké zmenšit, zkoumat rozdíly mezi řečeným vtípem a vtipností vloženou do objektu dále, co způsobuje rámování věcí anebo změna významů, ke které dochází se změnou jejich přemístění. Se vším tím a dalšími algoritmy Viktor citlivě a zajímavě pracuje a soubor jeho posledních prací mě mi to dokazuje.

Předloženou diplomovou práci Viktora Prokopa považuji za velmi kvalitní, hodnotím ji jako výbornou a doporučuji k obhajobě a udělení titulu MgA.

prof. Tomáš Vaněk
vedoucí pedagoga ateliéru INTM3

v Praze dne 5. 6. 2026